

skulde være for streng paa Sæssionerne eller, som Andre mene, for lemsældig med Hensyn til dem, som kunde ønske at blive frie, kun gjøre den Grindring, at der er Intet, der er skadeligere for en Hær end, naar den rykker i Felten, saa strax eller efter kort Tid at skulle fylde sine Hospitaller, og jeg troer, at saalænge man kan være sikker paa, som vi nu ere, at der er Mæsse nok til Udskrivning, gjør man stor Synd ved ikke at være meget streng ved Valget af Personerne. Det er for det Første en pecuniær Fordeel for Staten at være streng og ikke uddanne Flere, end den kan faae Gavn af; det er en Fordeel i Fredstid, men det vil ikke blot saaledes være en pecuniær Fordeel, men det er overhovedet en stor Fordeel med Hensyn til Armeens Kampdygtighed, at man sørger for, at det er sunde Folk, der ere Medlemmer af Hæren, som ikke strax fylde Hospitallerne og beleme dem. — Der er endnu et Punkt, hvorpaa jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden, fordi det ikke er mig aldeles tydeligt. Naar der i § 19 staaer, at enhver tjenstdygtig Værnepligtig bliver paa Sæssionen at udskrive til den egentlige Krigstjeneste eller som Militairarbejder, og det i § 21 angaaende Rødtællingen hedder, at hver Mand er berettiget til selv at udtage sit Nummer, og at for dem, der behørig godtgjøre at være forhindrede fra at møde, kan Rædgdsmanden trække Nummer, saa forekommer det mig, at det deraf fremgaaer, at Folk kunne blive udfrevne uden at være bedømte paa Sæssionen, og jeg seer ikke ret, at det skulde kunne være gavnligt; det forekommer mig ogsaa, at det i Motiverne netop er udtalt, at det ikke er gavnligt, at man udskriver Nogen, der ikke er bedømt, og jeg synes heller ikke, at der kan være nogen rigtig Grund dertil. Efter disse Udtalelser skal jeg blot tillade mig, ligesom de øvrige Medlemmer, meget varmt at takke den høitærede Justitsminister for det overordentlig klare Forslag, som her er fremkommet.

Luzen: Det glædede mig at høre den ærede sidste Taler, endstjændt han har været Medlem af den i sin Tid nedsatte Forsvarscommissiøn, dog anbefale, at Udskrivningen for-

bliver, som den hidtil har været, thi det stemmer fuldkommen overeens med min Opfattelse, idet jeg i den Henseende kan slutte mig til, hvad der staaer i Motiverne. Jeg har tilladt mig at begjære Ordet kun for at gjøre en enkelt Bemærkning, da jeg mener, at der ikke kan være nogen Anledning til at yttre sig videre over Lovudkastet i dets Almindelighed, da det kun er en Samarbejdelse af Loven af 2den Marts 1861, hvori endvidere er optaget de senere tilkomne Bestemmelser, hvorom Lovgivningsmagten jo allerede er bleven enig. Det er altsaa blot en Samarbejdelse, der foreligger, og hvorvidt den kan ansees for at være saa heldig, at man deraf kan tage Anledning til at henvende en særlig Tak til den høitagtede Minister, skal jeg lade staae hen. Den Bemærkning, jeg vilde gjøre, var rettet imod en Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), som interesserer sig saa meget for det befarnes Mandskab. Han foreslog, at man skulde gaae til at foretage en dobbelt Indkaldelse, saaledes at der blev samlet befarent Mandskab to Gange om Aaret. Denne Tanke har noget Tiltalende ved sig, og den kunde ved første Næsten synes at være anbefalelig; thi saaledes som jeg antager, at Døvelserne for Flaaden ville blive indrettede, dersom det Forslag, som er forelagt af den høitærede Marineminister, gaar igjennem, vilde Forholdet vistnok kunne ordnes saaledes, at det vilde passe med Døvelserne, at der var en dobbelt Indkaldelse, idet man vilde faae een Afdeling ind om Foraaret og en anden henad Efteraaret. Men der er paa den anden Side ogsaa forbundet store Byrder med en saadan Ordning. Det ærede Medlem har selv gjort opmærksom paa, at naar Indkaldelsen af det befarnes Mandskab fandt Sted, hengik omtrent 4 Uger fra det Dieblis, Bekjendtgjørelsen udkom, og indtil de Befarne igjen kunde tage Hyre. Her er altsaa en Periode af flere Uger, i hvilke Søarten saa at sige ganske er standset, idet de tilstedeværende Søfolk ikke vide, om de kunne gaae ud eller skulle blive hjemme. Hvis Udskrivningen nu skulde finde Sted 2 Gange om Aaret, vilde der altsaa begge Gange være en Tid af flere Uger, hvori der indtraadte en stor Forstyrrelse mellem det tilstedeværende Mand-